

Skatteförvaltning och uppbörd

3

Förslag till statsbudget för år 1998

Skatteförvaltning och uppbörd

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext.....	7
3	Inledning.....	9
4	Skatteförvaltningen och Tullverket.....	11
4.1	Skatteförvaltningen	11
4.2	Tullverket	19

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen

1. antar förslaget till lag med anledning av bildandet av Västra Götalands län,
2. antar förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
3. för budgetåret 1998 anvisar anslagen under utgiftsområde 3 *Skatteförvaltning och uppbörd* enligt följande uppställning.

ANSLAG	ANSLAGSTYP	ANSLAGSBELOPP (TUSENTAL KRONOR)
A 1 Riksskatteverket	ramanslag	356 304
A 2 Skattemyndigheterna	ramanslag	4 269 581
A 3 Tullverket	ramanslag	1 036 369
Summa		5 662 254

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag med anledning av bildandet av Västra Götalands län

Härigenom föreskrivs följande.

Det som är föreskrivet i eller annars följer av en lag eller annan författning beträffande Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län, Skattemyndigheten i Älvsborgs län eller Skattemyndigheten i Skaraborgs län skall efter utgången av år 1997 i stället gälla Skattemyndigheten i Västra Götalands län.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs att i 3 kap. 16 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter¹ orden ”Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Västra Götalands län”.

---

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 16 § 1994:1906.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

3 Inledning

Omfattning/ändamål

Utgiftsområdet omfattar skatteförvaltningen (Riksskatteverket och skattemyndigheterna) och Tullverket.

Genom Sveriges inträde i Europeiska unionen har kontaktytorna mellan skatteförvaltningen och Tullverket förändrats. Tidigare svarade Tullverket för all uppbörd av tull, mervärdesskatt och punktskatter i samband med införsel av varor. Efter EU-inträdet har Tullverket kvar denna arbetsuppgift endast i fråga om varuinförsel från tredje land, dvs. land utanför EU. I handeln med andra EU-länder är det i stället skatteförvaltningen som svarar för uppbörd och kontroll vad gäller mervärdesskatt och punktskatter.

Härigenom har de löpande arbetsuppgifter av likartad natur som både skatteförvaltningen och Tullverket sysslar med minskat mycket kraftigt i omfattning. Samtidigt har emellertid behovet av samordning och samverkan accentuerats i andra avseenden. Det gäller inte minst kontrollen i fråga om punktskatter som omfattas av det gemensamma förfarandet enligt rådets direktiv (92/12EEG) av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, det s.k. cirkulationsdirektivet. Genom övergångsbestämmelser till den nya tulllag som trädde i kraft vid EU-inträdet, och därefter genom bestämmelserna i den s.k. inregränslagen, har vissa kontrollbefogenheter för Tullverket vid den inre gränsen behållits i fråga om alkoholdrycker och tobaksvaror. Genom den s.k. transportkontrollagen har beskattningsmyndigheten (Skattemyndigheten i Dalarnas län) fått vissa befogenheter att undersöka transportmedel m.m. Denna kontroll utförs i samar-

bete mellan beskattningsmyndigheten, Tullverket och polisen.

1995 års skatteflyktskommitté har nyligen i sitt slutbetänkande Punktskattekontroll av alkohol, tobak och mineralolja, m.m. (SOU 1997:86) bl.a. föreslagit utvidgade möjligheter till fysisk kontroll och förbättrad informationstillgång i kontrollverksamheten. Förslaget remissbehandlas för närvarande.

En särskild utredare har tillkallats för att göra en utvärdering av EU-medlemskapets effekter för Tullverkets dimensionering och organisation m.m. (dir. 1997:34). I uppdraget ingår att belysa förutsättningarna för och erfarenheterna av Tullverkets samarbete med andra myndigheter, främst polisen och skatteförvaltningen.

Även om det alltså finns viktiga beröringspunkter mellan skatteförvaltningen och Tullverket är deras verksamheter till största delen av olika slag och tjänar skilda syften. Det innebär bl.a. att det inte är meningsfullt att lämna en redovisning av dessa verksamheter i resultatetermer sammanhållet på utgiftsområdesnivå.

Den av riksdagen tidigare beslutade besparingen på statlig konsumtion (prop. 1994/95:100 bil. 1, bet. 1994/95:FiU10, rskr. 1994/95:179) ligger fast. I 1996 års ekonomiska vårproposition (prop. 1995/96:150, bet. 1995/96:FiU10, rskr. 1995/96:304) aviserade regeringen en besparing på 30 miljoner kronor inom utgiftsområde 2 och 3 fr.o.m. 1998. En preliminär fördelning som gjordes proportionellt till anslagens storlek redovisades i budgetpropositionen för 1997 (prop. 1996/97:1). I denna proposition föreslås en slutlig fördelning som såvitt gäller utgiftsområde 3 överensstämmer med den preliminära fördelningen.

UTGIFTSUTVECKLINGEN

MILJONER KRONOR

	UTGIFT 1995/96	DÄRAV 1996	ANVISAT 1997	UTGIFTSPROGNOS 1997	FÖRSLAG 1998	BERÄKNAT 1999	BERÄKNAT 2000
Skatteförvaltning och uppbörd							
A 1 Riksskatteverket	547 150	325 200	354 505	340 000	356 304	365 802	375 416
A 2 Skattemyndigheterna	6 427 862	4 466 083	4 328 345	4 567 000	4 269 581	4 391 622	4 447 542
A 3 Tullverket	1 634 732	1 080 632	1 031 858	1 090 632	1 036 369	1 069 886	1 098 658
Totalt för utgiftsområde 3	8 609 744	5 871 915	5 714 708	6 000 632	5 662 254	5 827 310	5 921 616

4 Skatteförvaltningen och Tullverket

4.1 Skatteförvaltningen

Omfattning/ändamål

Riksskatteverket (RSV) svarar för den centrala ledningen av dels skatteförvaltningen, dels exekutionsväsendet (jfr utgiftsområde 4 Rättsväsendet, verksamhetsområde Kronofogdemyndigheterna). På regional nivå finns fr.o.m. den 1 januari 1997 inom skatteförvaltningen 23 skattemyndigheter med sammanlagt 129 lokala kontor. Vid de lokala kontoren sköts förutom beskattning även folkbokföring och fastighetstaxering. För punktskatter och vissa arbetsuppgifter på mervärdesskattens område finns vid Skattemyndigheten i Dalarnas län ett för hela landet gemensamt särskilt skattekontor i Ludvika.

Sammanfattande kommentar till verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

- Det direkta utfallet av kontrollverksamheten har förbättrats.
- Omfattningen av den planmässiga revisionsverksamheten har upprätthållits, samtidigt som antalet revisioner i övrigt har minskat något. Resursåtgången för s.k. grundhantering har minskat till förmån för ökade kontrollinsatser.
- Anslagssparandet har ökat.

Mål för skatteförvaltningen

- Skatt skall tas ut i den omfattning, med den fördelning och i den tid och ordning som åsyftas med gällande skatteförfattningar.
- Olika samhällsfunktioner skall tillhandahållas fullständig och korrekt basinformation ur folkbokföringen med god tillgänglighet.

- Taxeringsvärden för fastigheter skall fastställas och information om dessa tillhandahållas i enlighet med vad som åsyftas med gällande författningar.

Prioriteringar för 1998

- Grundhanteringen skall rationaliseras ytterligare för att ge utrymme för förstärkt skattekontroll, flyttningskontroll och riktad service. Samtidigt måste det säkerställas att det nya uppbördssystemet (skattekontot) kan genomföras med så små störningar i övergångsskedet som möjligt för de skattskyldiga och myndigheterna. För att uppnå rationaliseringsvinster krävs bl.a. ökade satsningar på IT-området.
- Träffsäkerheten i kontrollverksamheten skall förbättras. Kvaliteten i verksamheten skall höjas genom kompetensutveckling och genom utveckling av metoder för kvalitetssäkring. Särskilda insatser skall göras för att stärka skatteförvaltningens medverkan i bekämpandet av den ekonomiska brottsligheten och för att snabbt upptäcka nya former av skatteundandragande och föra dem under rättslig prövning.
- Helhetssynen på den s.k. indrivningskedjan (taxering – debitering – uppbörd – indrivning) är viktig för att man skall få bästa möjliga uppbördseffektivitet. I en effektiv kontrollverksamhet ligger inte bara att skatterna fastställs utan också att de faktiskt betalas. Skatteförvaltningen och exekutionsväsendet skall i samverkan vidta åtgärder för att minska förekomsten av försenade och uteblivna betalningar och samarbetet skall utvecklas på ett sådant sätt att det bidrar till att minska det allmännas skatteförluster.
- Viktig är också helhetssynen på kontroll och service, liksom ett koncerngemensamt förhållningssätt i servicefrågor. Det framtida serviceutbudet

skall anpassas bättre till olika målgrupper och i ökad grad styras av allmänhetens och företagens behov. Syftet skall vara att underlätta för de skattskyldiga att ta tillvara sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter.

Resultatbedömning

Regeringen strävar efter att förbättra redovisningen av målen för och resultatet av myndigheternas verksamhet med inriktning på de effekter som verksamheten har ute i samhället.

Det mål som har ställts upp för beskattningsverksamheten kan ses som ett rent effektmål. Målen vad gäller folkbokföring och fastighetstaxering är mera inriktade på skatteförvaltningens prestationer – ett mera myndighetsnära perspektiv. Skillnaden i målens karaktär bör dock inte överdrivas. Det förekommer inte på något av områdena någon annan myndighetsverksamhet som väsentligt påverkar måluppfyllelsen än den verksamhet som bedrivs av skatteförvaltningen. Däremot påverkas måluppfyllelsen i beskattningsverksamheten av ett antal faktorer utanför skatteförvaltningens kontroll, som t.ex. lagstiftningen på skatteområdet, konjunkturläget och förekomsten av gränsöverskridande transaktioner.

Verksamhetens resultat bör bedömas med utgångspunkt från den uppföljningsmodell som RSV tagit fram och som även ligger till grund för verksamhetsmålen och återrapporteringskraven i regleringsbrevet för år 1997 (RSV Rapport 1995:2). Modellen bygger på att graden av uppfyllelse av målet för beskattningsverksamheten bedöms utifrån kriterierna beskattningseffektivitet, uppbördseffektivitet, kvalitet och produktivitet.

Beskattningseffektiviteten uttrycker förhållandet mellan debiterad skatt och rätt skatt. Det ligger i sakens natur att det inte går att få någon säker kunskap om detta förhållande. Visserligen görs försök att bestämma storleken av skattebortfallet bl.a. med hjälp av i särskild ordning utförda stickprovskontroller, s.k. årliga statistiska acceptansundersökningar. Dessa är emellertid inte heltäckande och utfallet är alltför osäkert för att kunna läggas till grund för bedömningen av beskattningsverksamhetens resultat. Detta är dessutom i hög grad beroende av faktorer utanför skatteförvaltningens kontroll, som t.ex. ändringar i lagstiftningen. Bedömningen får i stället göras genom mätningar vad gäller sådana åtgärder (prestationer) som kan antas påverka skattebortfallets storlek. Det kan vara fråga om dels åtgärder som stärker de skattskyldigas frivilliga medverkan, dels kontrollinsatser. Kontrollinsatserna ger dels en direkt effekt i form av ändrade debiteringar, dels en preventiv effekt. Hur stor den preventiva effekten är antas

bl.a. bero på frekvensen av olika kontrollåtgärder, dvs. risken för att felaktigheter upptäcks.

Det ligger alltså i sakens natur att den preventiva effekten av skatteförvaltningens prestationer inom kontrollverksamheten inte direkt kan mätas. Men även det direkta beloppsmässiga utfallet av kontrollverksamheten erbjuder vissa svårigheter i det här sammanhanget. De belopp som debiteras kan visserligen avläsas direkt, men det kräver en närmare analys för att man skall kunna bedöma det ekonomiska värdet av en viss debitering. Det hänger bl.a. samman med att ett belopp helt eller delvis kan komma att falla bort efter en process i skattedomstol, kanske många år framåt i tiden, att det inte är säkert att den skattskyldige kommer att ha förmåga att betala beloppet och att vissa höjningar av den debiterade skatten kan ha att göra med periodiseringsfrågor och därför bara innebär en tidigareläggning av en debitering som ändå skulle ha ägt rum någon senare period. Det är mot den här bakgrunden som regeringen har tilldelat RRV medel från anslaget Kontrollfunktionen i staten för ett projekt som syftar till att bedöma skattekontrollens ekonomiska värde. Kartlägningsarbetet inom projektet har nyligen kommit igång och bedrivs i nära samarbete med RSV.

Uppbördseffektiviteten uttrycker förhållandet mellan debiterad skatt och faktiskt inbetald skatt. I målet att skatten skall betalas i rätt tid och ordning ligger emellertid också att betalningsuppsmaningar skall behöva skickas ut i så liten utsträckning som möjligt och att inkomstskatten i största möjliga utsträckning skall betalas under inkomståret som preliminär skatt. Att mäta graden av måluppfyllelse i den här delen är inte förenat med några svårigheter. Det innebär emellertid inte att målet är helt okomplicerat från styrningssynpunkt. Ett antal faktorer vid sidan av myndigheternas prestationer påverkar utfallet, t.ex. konjunktur- och sysselsättningsförhållanden och attityder till skattesystemet. Dessutom påverkas detta av arbetet såväl hos skattemyndigheterna som kronofogdemyndigheterna. Att minska förekomsten av försenade och uteblivna skattebetalningar har därför i regleringsbrevet för år 1997 ställts upp som ett för skatteförvaltningen och exekutionsväsendet gemensamt verksamhetsmål. Även andelen av den slutliga skatten som blir betald i form av preliminär skatt under inkomståret påverkas av en rad andra faktorer än skattemyndigheternas agerande, t.ex. av svängningar i konjunktur och ränteutveckling men i hög grad också av ändringar i det materiella regelverket, t.ex. vad gäller avdragsrätt.

RSV:s resultatredovisning

Av skatteförvaltningens totala resurser användes under år 1996 ca 8 procent för folkbokföring, vilket är något mindre än under år 1995. Drygt 5 procent användes för fastighetstaxering. Det är mer än under år

1995, vilket hänger samman med att den största delen av kostnaderna för 1996 års allmänna fastighetstaxering av småhus betalades under 1996.

Återstoden av resurserna, dvs. ca 85 procent, användes för beskattning.

Inom beskattningsverksamheten har överföringen av resurser från den s.k. grundhanteringen, sedd som helhet, till kontrollverksamhet kunnat fortsätta. Inom grundhanteringen har dock ökade resurser fått avsättas för hanteringen av mervärdesskattedeclarationer, vilket anges bero på ett kraftigt ökat antal deklarerationer till följd av förkortningen av redovisningsperioderna.

UTGIFTER I BESKATTNINGSVERKSAMHETEN

MILJONER KRONOR

	1992	1993	1994	1995	1996	ÄNDR 95-96
Direkt och indirekt lön	2 375	2 419	2 343	2 437	2 639	202
ADB	550	503	450	536	647	111
Lokaler	475	503	485	434	477	43
Övrigt	582	572	448	519	492	-27
Summa	3 982	3 997	3 726	3 926	4 255	329
Varav						
Grundhantering	2 641	2 347	1 967	1 786	1 827	41
Skrivbordsgranskning	636	793	903	1 201	1 373	172
Revision	705	857	856	939	1 055	116

Det direkta beloppsmässiga utfallet av kontrollverksamheten har förbättrats avsevärt, från knappt 12 miljarder kronor 1995 till närmare 17 miljarder kronor 1996.

DIREKT BELOPPSMÄSSIG EFFEKT AV OFFENSIVA ÅTGÄRDER 1994-1996

MILJARDER KRONOR

	1994	1995	1996
Inkomsttaxering m.m.			
Vid årlig taxering	5 375	3 525	7 696
Vid omprövning	3 421	4 174	5 141
Summa inkomstskatt	8 796	7 699	12 837
Mervärdesskatt	3 071	3 078	3 107
Arbetsgivaravgifter	750	873	730
Punktskatter	-83	86	83
Totalt	12 534	11 736	16 757

RSV påpekar dock att det bl.a. har funnits vissa tekniska brister i statistikinsamlingen som bör föranleda viss försiktighet i jämförelsen.

Den totala ändringsfrekvensen i den s.k. skrivbordsgranskningen har minskat något. Detta kan enligt RSV till stor del förklaras med omläggningar i förfarande m.m. inom vissa delområden. Inom området arbetsgivaravgift och källskatt har ändringsfrekvensen å andra sidan ökat påtagligt, från 4,1 till 5,8 procent av antalet deklarerationer, vilket dock till stor del förklaras av ändrade beslutsrutiner.

TOTALT ANTAL ÄNDRINGSBESLUT SAMT DÄRAV BESLUT INOM OFFENSIV GRANSKNING

SKATTESLAG	TOTALT	OFFENSIV GRANSKNING		I PROCENT AV	
	ANTAL BESLUT 1996	ANTAL BESLUT 1996	ANTAL BESLUT 1995	1995	1996
Inkomstskatt m.m.					
Vid årlig taxering	452 400	379 900	5,6 %	5,4 %	
Omprövning/ omräkning	183 200	70 900	1,3 %	1,0 %	
Summa inkomstskatt m.m.	635 600	450 800	6,9 %	6,4 %	
Arbetsgivaravg. Källskatt	228 400	168 400	4,1 %	5,8 %	
Mervärdesskatt	402 900	88 500	3,1 %	2,1 %	
Totalt	1 266 900	707 700			

För revisionsverksamheten gäller att antalet planmässiga revisioner totalt sett har upprätthållits. Nedlagd tid inom denna del av verksamheten har ökat. Antalet urvalsrevisioner har däremot minskat med drygt 10 procent jämfört med 1995, samtidigt som den nedlagda tiden per revision har ökat.

Uppbördsförlusterna, dvs. skillnaden mellan det restförda beloppet efter återkallelser och det betalda beloppet, har ökat något under år 1996 jämfört med år 1995, men är trots det betydligt mindre än under tidigare år på 1990-talet.

För produktiviteten i beskattningsverksamheten som helhet redovisar RSV en utveckling där index för år 1996 är 125,9, med 1992 som basår. För 1995 var index 123,4. Detta tyder på att den totala produktiviteten, som var oförändrad 1995 jämfört med 1994, åter har stigit något.

RESTFÖRING OCH UPPBÖRDSFÖRLUSTER FÖR DE STORA SKATTESLAGEN 1990-1996

MILJARDER KRONOR EXKL. DRÖJSMÅLSAVGIFTER M.M.

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Restfört brutto	12,3	13,4	15,7	13,9	14,8	10,9	12,2
återkallat	-2,3	-3,9	-3,8	-2,7	-3,5	-2,5	-3,0
Restfört netto	10,0	9,5	11,9	11,2	11,3	8,4	9,2
Betalt	-2,5	-3,0	-3,3	-3,0	-3,9	-3,4	-3,5
Uppbördsförlust	7,5	6,5	8,6	8,1	7,4	5,0	5,7
varav fysiska personer					1,8	1,6	1,5
varav juridiska personer					5,7	3,3	4,2
Uppbördsförlust i % av totalt fastställda skatter	1,0 %	0,8 %	1,2 %	1,1 %	1,0 %	0,6 %	0,6 %

Anm. Med "de stora skatteslagen" avses i denna tabell inkomstskatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Dessa svarade för 1996 för 96 procent av totalt restförda skatter.

Vad gäller kvaliteten ger utfallet av intern statistikinsamling inte någon entydig bild. Behovet av att rätta tidigare fattade beslut av andra skäl än offensiv granskning är ungefär detsamma som tidigare och ungefär lika stor andel av det belopp som lämnats för indrivning faller senare bort genom nedsättning eller undanröjande av debiteringar. För handläggningstiderna saknas säkra tidsserier men RSV:s bedömning är att de är i stort sett oförändrade. Den attitydundersökning som gjorts under 1996 av allmänhetens inställning till skatteförvaltningen tyder på att utvecklingen vid tidigare undersökningar under perioden 1986-1995 mot en allt positivare inställning har brutits. En viss försämring kan sålunda noteras 1996 jämfört med 1995. Samtidigt visar undersökningen på att attityden till skattesystemet blivit mycket mera negativ sedan 1992. Enligt RSV kan det vara detta som fått återverkningar också i form av en mindre positiv inställning till skatteförvaltningen.

Inom folkbokföringen har mängden ärenden och utfärdade personbevis fortsatt att minska, om än inte i samma takt som mellan 1994 och 1995. RSV redovisar bedömningen att kvaliteten på informationen i folkbokföringens register stadigt har förbättrats sedan 1991. Särskilt under 1996 har stora insatser gjorts för att rätta felaktigheter inför starten under 1997 av det nya aviseringsregistret. Handläggningstiderna har inte kunnat minskas och skillnaderna mellan olika kontor är avsevärd. Antalet utförda flyttningskontroller har ökat, men endast marginellt.

Under verksamhetsåret har 1996 års allmänna fastighetstaxering av småhusenheter slutförts. Detta har skett inom föreskriven tid. Vid taxeringen har det nya, registerbaserade förfarandet tillämpats. RSV redovisar bedömningen att taxeringen utförts med god kvalitet. Detta grundar man bl.a. på en acceptansundersökning som tyder på god tillförlitlighet för värdefaktorerna för mark. Däremot har fastighetsägarna haft svårigheter med mätningen av sina hus.

Regeringens bedömning

Regeringen kan i allt väsentligt ansluta sig till de bedömningar från RSV:s sida som har redovisats i det föregående. Som helhet får resultatet av verksamheten inom skatteförvaltningen bedömas som fullt tillfredsställande, eftersom flera av de viktigaste indikatorerna har utvecklats i rätt riktning. Ett oroande tecken är dock de uppenbara svårigheterna att öka eller, såvitt gäller urvalsrevisionen, ens upprätthålla antalet revisioner. Det finns flera förklaringar till detta. Som redan nämnts har RSV pekat på att revisionsverksamheten inriktats mot allt mera komplicerade objekt där varje revision kräver större resursinsats. RSV har också pekat på att den uppbyggnad av kontrollresurserna som skett under senare år har krävt stora insatser av erfaren personal för handledning av nyrekryterade revisorer och därigenom tagit resurser från det operativa arbetet. Det är bl.a. mot den bakgrunden som regeringen i regleringsbrevet för år 1997 har uppdragit år RSV att vid samma tid som årsredovisningen lämna en särskild rapport med redovisning av kontrollverksamhetens utveckling åren 1992-1997. I rapporten skall tyngdpunkten ligga på analys av kontrollverksamheten och vilka slutsatser som kan dras av en sådan analys beträffande skatteundragandets omfattning och fördelning. Det skall också redovisas bl.a. vilken inverkan det särskilda medelstillskottet fr.o.m. budgetåret 1993/94 har haft. I sammanhanget skall RSV även redovisa eventuella problem som den snabba omvandlingen och utbyggnaden av kontrollverksamheten kan ha medfört.

På motsvarande sätt är det ägnat att inge viss oro att frekvensen av flyttningskontroller inom folkbokföringen inte har kunnat ökas nämnvärt. På detta område framgår det också av RSV:s redovisning att den sammanlagda tid som lagts ned på kontroller har minskat.

RRV har medverkat i en nyligen avslutad samnordisk granskning av skattekontrollen i Norden (RRV 1997:41). Rapporten från granskningen visar på betydande svårigheter att göra jämförelser mellan länderna, men också på skillnader vad gäller t.ex. kostnader och ändringsfrekvens som är så stora att de kan förtjäna närmare analys. Regeringen räknar med att återkomma till den saken i ett senare sammanhang.

Övergången till skattekontosystemet och tekniska förändringar som är kopplade till denna utgör en kritisk del av verksamheten särskilt under första kvartalet 1998. Det krävs en hög beredskap hos myndigheterna att göra extra insatser som kan behövas för att minimera skadeverkningarna av tekniska störningar som inte helt kan uteslutas trots noggrann utprovning av systemen. Regeringen är medveten om att detta innebär en begränsning av möjligheterna till ambitionsnivåhöjningar i den offensiva verksamheten under denna tid och att sådana insatser därför kan komma att få anstå till längre fram under året. Det som nu har sagts innebär inte att kontrollverksamheten under året som helhet på något vis får eftersättas. Tvärtom är det nu som tidigare en högst prioriterad uppgift för skatteförvaltningen att vidta sådana åtgärder att skattekontrollen kan bedrivas med full kraft trots de beslutade minskningarna av den totala resurstilldelningen. Utgångspunkten för den prioriteringen är att skattekontrollen har vital betydelse för det allmännas inkomster av skatter och avgifter och att varje inskränkning av den verksamheten medför ett inkomstbortfall som är många gånger större än den resursbesparing som kan göras.

Ny regionindelning för skatteförvaltningen

Riksdagen beslutade i december 1996, efter förslag i budgetpropositionen för år 1997, om en ny regionindelning för kronofogdemyndigheterna. I stället för de 24 myndigheter som fanns till utgången av år 1996 bildades den 1 januari 1997 tio regionala myndigheter. De främsta skälen för omorganisationen var att många av de tidigare myndigheterna var för små för att ge tillräckligt underlag för olika interna stödfunktioner och för att kunna bygga upp och vidmakthålla tillräcklig kompetens för vissa operativa funktioner där kravet på specialistkunskaper är stort men arbetsvolymerna små. En under några år tillämpad modell med s.k. ordnad samverkan över länsgränserna hade gett vissa fördelar från bl.a. kompetenssynpunkt men samtidigt visat sig resurskrävande och dessutom inneburit vissa problem vad gäller styrningen av verksamheten.

I budgetpropositionen för år 1997 underströk regeringen vikten av att inom skatteförvaltningen vidta sådana åtgärder att beslutade anslagsneddragningar inte ledde till försämringar i den operativa verksamheten. Det uttalades att RSV bl.a. måste överväga

organisatoriska anpassningar i detta syfte, och att regeringen noterat att ett arbete satts igång av verket för att undersöka om en regionalisering av skatteförvaltningen kunde vara en lämplig effektiviseringsåtgärd.

RSV:s förslag

RSV har därefter, i maj 1997, till regeringen överlämnat ett förslag till ny regionindelning för skatteförvaltningen. Den föreslagna indelningen överensstämmer med den som gäller för kronofogdemyndigheterna utom såvitt gäller Hallands län, som föreslås bilda en region tillsammans med Jönköpings och Östergötlands län i stället för att föras samman med det blivande Västra Götalands län. På denna punkt föreslår RSV att kronofogdemyndigheternas regioner nu ändras så att regionerna blir desamma för båda förvaltningarna. För skattemyndigheterna föreslås på flera håll andra sätesorter än för kronofogdemyndigheterna. Den nya indelningen föreslås gälla fr.o.m. den 1 januari 1999. Myndigheterna i Västra Götaland skall dock slås samman samtidigt som det nya länet där bildas, dvs. fr.o.m. den 1 januari 1998.

Regeringens förslag

Som redan framgått anser regeringen det vara av största vikt att beslutade besparingar kan genomföras utan att den operativa verksamheten blir lidande. Det innebär att möjligheterna till besparingar främst måste sökas inom områdena ledning, styrning och administration. Erfarenheterna av försök som gjorts inom skatteförvaltningen och erfarenheterna av den s.k. ordnade samverkan mellan kronofogdemyndigheter visar att det inte går att komma särskilt långt på den vägen om inte indelningen på regional nivå ändras.

Ett behållande av den nuvarande indelningen skulle, i förening med beslutade besparingskrav, framför allt drabba kontrollverksamheten, som är den del av skattemyndigheternas verksamhet där det finns möjlighet att i viss utsträckning välja ambitionsnivå. Därmed skulle den av statsmakterna eftersträfvade satsningen på kraftfullare bekämpning av skatteundandragande och ekonomisk brottslighet förlora i kraft.

En övergång till färre och större myndigheter förbättrar enligt regeringens bedömning också påtagligt möjligheterna att upprätthålla en godtagbar kvalitet i alla delar av verksamheten. De problem med detta som skattemyndigheterna har i dag hänger bl.a. samman med att man hos de mindre myndigheterna inte har tillräckligt många ärenden av alla slag för att myndigheterna skall kunna upprätthålla tillräcklig kompetens för alla arbetsuppgifter. Genom den europeiska integrationen och internationaliseringen i övrigt ställs förvaltningen dessutom inför ökade krav på specialistkompetens. Det stora antalet myndigheter och deras starkt varierande storlek gör det också

svårt att upprätthålla en tillräcklig enhetlighet i agerandet mot de skattskyldiga. På det sättet finns det risk för att beskattningen blir eller i vart fall uppfattas som olikformig över landet.

Det stora antalet skattemyndigheter medför vidare att de totala resurser som måste avsättas för myndighetsgemensamma specialistfunktioner t.ex. på det juridiska området blir onödigt stora. Det minskar möjligheterna till decentralisering och kan på sikt leda till att det blir nödvändigt att koncentrera vissa uppgifter till bara en del av myndigheterna. En sådan utveckling skulle enligt regeringens mening vara ett dåligt alternativ till ändrad myndighetsindelning, bl.a. med tanke på intresset för skattskyldiga och arbetsgivare av att ha endast en kontaktpunkt inom skatteförvaltningen.

Slutligen gäller att en ändrad myndighetsindelning i enlighet med RSV:s förslag självfallet förbättrar förutsättningarna för en effektiv samverkan mellan skattemyndigheterna och kronofogdemyndigheterna.

Mot bakgrund av vad som nu har sagts anser regeringen att RSV:s förslag i princip bör följas och att de nuvarande 23 skattemyndigheterna fr.o.m. den 1 januari 1999 alltså bör ersättas med tio myndigheter. Redan fr.o.m. den 1 januari 1998 bör dock de tre myndigheterna i Västra Götaland bilda en myndighet. Övergången till en myndighet bör regleras i en särskild lag. Den ändrade länsindelningen föranleder också en ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (se avsnitt 2).

På en punkt anser emellertid regeringen att verkets förslag bör frångås. Det gäller Hallands län. Den föreslagna lösningen att föra samman Halland med Jönköpings län och Östergötlands län framstår inte som naturlig från verksamhetssynpunkt eftersom kopplingen i näringshänseende mellan kustområdet i Halland och Jönköpingsområdet är svag. Från geografisk synpunkt skulle denna lösning vidare innebära att det bildades en mycket långsmal region med relativt stora avstånd till vissa av verksamhetsorterna.

Desto starkare band finns det mellan den norra delen av Halland och Göteborgsområdet vad gäller näringsliv, resor till och från arbetet m.m. De allra nordligaste delarna av Halland har i dessa hänseenden kommit att fungera snarast som ytterområde till Göteborg. För de sydligare delarna av Halland finns kopplingar av liknande slag, om än inte fullt lika starka, till angränsande delar av Skåne. Däremot saknas det starka sådana kopplingar till inlandet.

Som regeringen anfört i budgetpropositionen för år 1997 med anledning av länsammanslagningen i Skåne bör myndighetsindelningen för skattemyndigheterna och kronofogdemyndigheterna följa länsindelningen när denna ger från verksamhetssynpunkt lämpliga regioner. På motsvarande sätt bör som allmän princip gälla att ett län inte bör delas mellan olika regioner. Som nyss har beskrivits är emellertid förhållandena i Hallands län särpräglade och motiverar enligt regeringens mening att regionerna inom

skatteförvaltningen utformas på det sättet att Kungsbacka, Varbergs och Falkenbergs kommuner förs samman med Västra Götaland och övriga kommuner i Hallands län med Skåne. Motsvarande föreslås gälla för kronofogdemyndigheterna. Övergångsvis bör under år 1998 hela Halland fortfarande vara en del av Västra Götalandsregionen inom exekutionsväsendet och ett eget myndighetsområde inom skatteförvaltningen.

Beträffande valet av sätesort anförde regeringen i budgetpropositionen för år 1997 beträffande Skåne län att det oundvikligen skulle leda till effektivitetsförluster att förlägga myndighetens ledning till någon annan ort än den där verksamheten har sin tyngdpunkt. Det var därför i fallet Skåne klart att Malmö borde vara sätesort.

Vad gäller Västra Götaland har den särskilde utredare som på regeringens uppdrag lagt fram förslag beträffande lokaliseringen av offentlig verksamhet i det nya länet föreslagit Mariestad som sätesort för skattemyndigheten. Medan Göteborg är den ort där verksamheten i det nya länet har sin tyngdpunkt är Mariestad en mycket liten verksamhetsort inom skatteförvaltningen, så liten att en lokalisering dit av myndighetens ledning framstår som onaturlig och skadlig för verksamheten. Det kan befaras att en sådan lokalisering i många hänseenden skulle bli en tom gest. Ledningen för myndigheten skulle i praktiken komma att befinna sig i Göteborg och på andra större verksamhetsorter inom regionen i betydligt större utsträckning än i Mariestad. En godtagbar inomregional balans bör därför i stället åstadkommas genom att det inom skatteförvaltningen lokaliseras annan verksamhet på det regionala planet och eventuellt viss verksamhet som omfattar flera regioner till Mariestad. Sådan verksamhet kan t.ex. avse löpande administration och IT-stöd. RSV utreder för närvarande frågan om inrättande av en för landet gemensam s.k. help-desk. Enligt regeringens mening bör man noga pröva möjligheten att förlägga denna till Mariestad. Regeringen avser att uppdra åt RSV att lokalisera verksamheten på sådant sätt att i vart fall motsvarande effekt på sysselsättningen i Mariestad uppnås som en förläggning dit av myndighetens ledning.

På många andra håll i landet är det inte så att en viss ort framstår som så dominerande från verksamhetssynpunkt att den kan anses självskriven som sätesort. RSV har för de flesta av regionerna fört fram två alternativ, där det ena är samma ort som kronofogdemyndighetens sätesort. Det är dock inte i alla fall som detta är verkets förstahandsalternativ. Som RSV anfört är det inte av någon avgörande betydelse för samverkan mellan myndigheterna att ledningen finns på samma ort. Det viktiga är i stället att de orter från vilka huvuddelen av det operativa arbetet utförs, och gränserna mellan regionerna, sammanfaller. I de fall där RSV i sitt förslag avviker från kronofogdemyndigheterna vad gäller valet av sätesort

kan detta sägas bidra till inomregional balans och förslaget bör kunna följas på dessa punkter. Det innebär t.ex. att Luleå bör vara sätesort för den myndighet som omfattar Norrbottens och Västerbottens län. Ett undantag gäller den myndighet som omfattar Västernorrlands och Jämtlands län. RSV har här som sätesort föreslagit i första hand Härnösand och i andra hand Sundsvall. Sundsvall är den ort där verksamheten i regionen har sin tyngdpunkt. Från rent verksamhetsmässiga utgångspunkter skulle en lokalisering dit vara naturlig. För en lokalisering till Härnösand kan goda regional- och sysselsättningspolitiska skäl anföras. Det har emellertid blivit alltmer tydligt att det krävs åtgärder för att vidmakthålla livskraften hos orterna i regionens inland och då inte minst Östersund. Såväl offentlig som annan verksamhet har dragits bort från Östersund i en utsträckning som enligt regeringens mening motiverar att det i denna del av landet tas särskilda hänsyn vid lokaliseringen. Östersund bör därför väljas som sätesort i regionen.

Regeringens förslag innebär att det fr.o.m. den 1 januari 1998 bildas en skattemyndighet vars verksamhetsområde omfattar Västra Götalands län. Fr.o.m. den 1 januari 1999 bildas för Norrbottens och Västerbottens län en myndighet med Luleå som sätesort, för Västernorrlands och Jämtlands län en myndighet med Östersund som sätesort, för Gävleborgs och Dalarnas län en myndighet med Gävle som sätesort, för Värmlands och Örebro län en myndighet med Örebro som sätesort, för Uppsala, Södermanlands och Västmanlands län en myndighet med Västerås som sätesort, för Stockholms och Gotlands län en myndighet med Stockholm som sätesort, för Östergötlands och Jönköpings län en myndighet med Linköping som sätesort, för Västra Götalands län samt Kungsbacka, Varbergs och Falkenbergs kommuner en myndighet med Göteborg som sätesort, för Kronobergs, Kalmar och Blekinge län en myndighet med Växjö som sätesort och för Skåne län samt Laholms, Halmstads och Hylte kommuner en myndighet med Malmö som sätesort.

RSV har beräknat att omorganisationen ger besparingar inom ledning och administration motsvarande ca 100 årsarbetskrafter. I den operativa verksamheten som helhet, där lönerna genomsnittligt är lägre, motsvarar detta ca 150 årsarbetskrafter. Den ger därmed ett inte oväsentligt bidrag när det gäller att klara av beslutade besparingar utan att den operativa verksamheten tar skada.

Skattebrottsenheter

Regeringen beslutar i dag en lagrådsremiss om skattemyndigheternas medverkan i skattebrottsutredningar. Verksamheten skall bedrivas i särskilda skattebrottsenheter. I den proposition som regeringen längre fram kommer att överlämna i denna fråga re-

do visas förutom författningsförslag m.m. även de resursmässiga konsekvenserna av förslaget. Det bör dock redan nu påpekas att de resursramar som avses gälla för skatteförvaltningen under de närmaste åren inte medger att skattebrottsenheterna inrättas såvida man inte på något sätt frigör resurser utan att inkräkta på utrymmet för övrig operativ verksamhet. Genom den ovan föreslagna indelningen i regioner skapas enligt regeringens bedömning det resursmässiga utrymme som krävs för detta ändamål.

Lokalisering av viss verksamhet till Söderhamn

Regeringen uppdrar genom ett beslut i dag åt RSV att inom ramen för en omstrukturering av telefoniverksamheten lokalisera en s.k. telefonistkonsol med vissa kringfunktioner till Söderhamn. Åtgärden bedöms ge ett tillskott på ca 25 arbetstillfällen i Söderhamn.

Regeringens bedömning med anledning av revisionens iakttagelser

RRV:s revisionsberättelse avseende skatteförvaltningen och exekutionsväsendet innehåller inte någon invändning. Vid granskningen av delårsrapporten för perioden 1 januari – 30 juni 1997 har inte framkommit något som tyder på att rapporten inte uppfyller kraven på att ge en rättvisande bild av verksamhetskostnader och intäkter och av den ekonomiska ställningen.

I övrigt gäller att RRV i sin årliga rapport bl.a. föreslår regeringen att beräknade inkomster av uppborndsverksamheten inarbetas i regleringsbrevet för skatteförvaltningen till grund för RSV:s analys och styrning. Vidare vill RRV uppmärksamma regeringen på riskerna för att punktskattekontrollen inte svarar mot de växande kontrollbehoven framför allt sedan EU-inträdet och de svåra avvägningar som skattekontrollen inrymmer och de samband som finns mellan å ena sidan resurstilldelning och å andra sidan omfattning, inriktning och prioriteringar i kontrollen.

Regeringen har full förståelse för intentionerna bakom förslaget att ta in beloppsuppgifterna från inkomstberäkningen i regleringsbrevet. Utan tvivel är dessa uppgifter viktiga som utgångspunkt för analysverksamheten. Utfallet av uppbornden påverkas emellertid av ett så stort antal andra faktorer än skatteförvaltningens arbete att kopplingen till regleringsbrevet som styrdokument inte framstår som särskilt stark. Möjligheten att använda uppgifterna i analys-sammanhang påverkas inte heller av om de finns intagna i regleringsbrevet eller inte. Regeringen avser mot den bakgrunden inte att följa detta RRV-förslag.

I sammanhanget bör nämnas att RSV i anslutning till delårsrapporten för första halvåret 1997 har be-

gått dispens från kravet i 14 § förordningen (1996:882) om myndigheters årsredovisning m.m. vad gäller prognoser för uppbörd. Arbetet med prognoser för skatteuppbörden kräver medverkan av flera aktörer, till vilka RSV hör. Huvudansvaret ligger dock på Finansdepartementet och RSV:s roll i arbetet bör vara en annan än att på egen hand redovisa prognoser. Regeringen avser mot den bakgrunden att bifalla RSV:s begäran.

Regeringen delar uppfattningen att det finns anledning att uppmärksamma punktskattekontrollen och skattekontrollen i allmänhet på det sätt som RRV anför. Som framgått i det föregående pågår nu utredningsarbete respektive fortsatt beredning av utredningsförslag i flera frågor inom detta område. Regeringen räknar därför med att återkomma till riksdagen längre fram och ser inte något skäl att nu ta initiativ till ytterligare åtgärder med anledning av RRV:s synpunkter.

A 1 Riksskatteverket

1995/96	Utgift	547 150	¹ Anslags-sparande	179 878
Därav 1996	Utgift	325 200		
1997	Anslag	354 505	Utgifts-prognos	340 000
1998	Förslag	356 304		
1999	Beräknat	365 802		
2000	Beräknat	375 416		

1. Beloppen anges i tusental kronor.

Under anslaget anvisas medel också för RSV:s arbetsuppgifter som central myndighet inom exekutionsväsendet (jfr utgiftsområde 4 Rättsväsendet, verksamhetsområde Kronofogdemyndigheterna).

A 2 Skattemyndigheterna

1995/96	Utgift	6 427 862	¹ Anslags-sparande	554 649
Därav 1996	Utgift	4 466 083		
1997	Anslag	4 328 345	Utgifts-prognos	4 567 000
1998	Förslag	4 269 581		
1999	Beräknat	4 391 622		
2000	Beräknat	4 447 542		

1. Beloppen anges i tusental kronor.

Inom RSV har det under budgetåren 1993/94 och 1994/95 byggts upp ett avsevärt anslagssparande. Under budgetåret 1995/96 minskade anslagssparandet, bl.a. som ett resultat av att regeringen beslutade

om bortföring av vissa medel från anslaget som en besparing. Regeringen har därefter under våren 1997 beslutat om ytterligare bortföring av medel. Sammanlagt har i enlighet med regeringens beslut 137 250 000 kronor förts bort från anslaget.

Även inom skattemyndigheterna har det byggts upp ett avsevärt anslagssparande. Uppbyggnaden har fortsatt under budgetåret 1995/96. Även i fråga om skattemyndigheterna har regeringen vid flera tillfällen beslutat om bortföring av medel från anslaget som en besparing. Sammanlagt har i enlighet med regeringens beslut 51 500 000 kronor förts bort från anslaget.

Regeringens överväganden

Förbrukningen av anslagsmedel inom skatteförvaltningen har visat sig vara svår att förutsäga. De både i absoluta tal och i förhållande till respektive anslagsbelopp avsevärda överskotten har flera förklaringar. En viktig förklaring är svårigheten att på förhand med någon större precision ange i vilken takt medel som har avsatts för investeringar i utrustning och systemutveckling m.m. på IT-området kommer att förbrukas. En annan förklaring är fördröjningar i rekryteringen av nya medarbetare. En avsevärd del av överskottet på anslaget till skattemyndigheterna utgörs också av medel som avsatts för pensionsersättningar i samband med avveckling av personal. Som framgått av redovisningen av personalpolitiska konsekvenser (se volym 1) pågår inom skatteförvaltningen en omställning som innebär att s.k. baspersonal i stor omfattning måste lämna verksamheten, samtidigt som rekrytering sker av revisorer och viss annan högutbildad personal.

Den av RSV senast redovisade prognosen över medelförbrukningen tyder på att anslagssparandet såvitt gäller skattemyndigheterna kommer att avvecklas helt och anslagskrediten tas i anspråk i mindre utsträckning under år 1999 och något mera under år 2000, medan det inom Riksskatteverket fortfarande kommer att finnas visst men kraftigt minskat anslagssparande vid utgången av år 2000.

Enligt regeringens mening finns det behov av att vidareutveckla den allmänt tillgängliga statistiken på skatteområdet. Detta kan ske bäst om ansvaret för framtagning av en skattestatistisk årsbok, som för närvarande åvilar SCB, förs över till RSV. För detta ändamål har anslaget till RSV tillförts 1,3 miljoner kronor.

Mot bakgrund av det som sagts i det föregående finner regeringen i övrigt inte anledning att nu göra någon ändrad bedömning vad gäller resursbehovet under perioden t.o.m. år 2000.

4.2 Tullverket

Omfattning/ändamål

Tullverket består av Generaltullstyrelsen samt tolv regionala myndigheter vilka har ansvaret för tullverksamheten inom respektive region. Generaltullstyrelsen är chefsmyndighet och svarar därmed för ledning av Tullverkets verksamhet.

Som en följd av inträdet i den Europeiska unionen och den därmed sammanhängande minskningen av arbetsvolymerna reducerades anslaget med sammanlagt 288 miljoner kronor under budgetåren 1995/96 och 1997. Effekterna för kontrollverksamheten och tullverksamheten i övrigt av detta är nu föremål för en utvärdering i enlighet med Skatteutskottets betänkande 1994/95:SkU23. Utvärderingen beräknas vara avslutad under hösten 1997.

Tullverkets anslag för budgetåret 1995/96 var 1 617 380 000 kronor. Balanserat anslagssparande var 126 413 000 kronor. Utgifterna uppgick till 1 634 732 000 kronor vilket innebär att anslagssparandet inför budgetåret 1997 var 109 061 000 kronor. Tullverket har således utnyttjat cirka 17 miljoner kronor av anslagssparandet under budgetåret 1995/96. För innevarande budgetår visar prognosen grundad på utfallet för de första sex månaderna att verket kommer att förbruka 1 090 632 000 kronor vilket medför att ytterligare cirka 59 miljoner kronor av anslagssparandet kommer att tas i anspråk. Detta är helt enligt Tullverkets planer och beror bl.a. på genomförandet av den IT-plan verket beslutat om. Av denna anledning beräknas även resterande del av anslagssparandet att förbrukas de närmaste åren.

A 3 Tullverket

1995/96	Utgift	1 634 732	¹ Anslags-sparande	109 061
Därav 1996	Utgift	1 080 632		
1997	Anslag	1 031 858	Utgifts-prognos	1 090 632
1998	Förslag	1 036 369		
1999	Beräknat	1 069 886		
2000	Beräknat	1 098 658		

1. Beloppen anges i tusental kronor.

Sammanfattande kommentarer till verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

- Antalet narkotikabeslag har ökat och överstiger nu nivån från tiden före EU-medlemskapet. Beslagen av sprit och andra alkoholdrycker har ökat

kraftigt de senaste åren. För övrigt är det svårt att avgöra om Tullverkets resultat är tillfredsställande eller ej eftersom de flesta resultaten som Tullverket uppnått och som redovisas i årsredovisningen saknar analyser och kommentarer. Verket arbetar för att lösa dessa problem dels med den nya indelningen i verksamhetsgrenar, dels med det nya tidredovisningssystemet LIST som tagits i bruk under 1997.

- Anslagssparandet har minskat.

Mål för Tullverket

- Att effektivt fastställa och uppbära tullar, mervärdesskatt och andra skatter samt avgifter så att en riktig uppbörd kan säkerställas.
- Att övervaka och kontrollera trafiken till och från utlandet så att bestämmelser om in- och utförsel av varor efterlevs.
- Att samla in och bearbeta uppgifter för utrikes-handelsstatistiken så att ett underlag av god kvalitet kan inges.
- Att vid fullgörande av sina uppgifter verka för att kostnaderna för tullprocedurer minimeras både för näringsliv, allmänhet och inom Tullverket samt tillhandahålla en god service så att den legitima handeln med tredje land underlättas i största möjliga utsträckning och att det legitima varuflödet inom EU inte hindras.

Prioriteringar för 1998

Regeringen lägger stor vikt vid det fortsatta arbetet med förenklingar av regler och procedurer i tullhanteringen. Ett viktigt verktyg för detta är datoriseringen. Det är även viktigt med ett fortsatt arbete för att öka kvaliteten i alla delar av verkets verksamhet. Ett led i detta är att förbättra informationen till näringslivet samt att utveckla nya arbetsmetoder för en effektiv och rationell tullhantering. Eftersom Tullverket är en viktig aktör i den svenska handeln med utlandet bidrar dessa åtgärder till att stärka de svenska företagens konkurrenskraft. En effektivare tullhantering kommer dessutom att frigöra resurser att användas inom andra viktiga områden såsom Tullverkets kontrollverksamhet.

Resultatbedömning

I regleringsbrevet inför budgetåret 1995/96 gav regeringen Tullverket i uppdrag att lämna förslag på ny indelning av sin verksamhet samt nya verksamhetsmål och resultatmätt att ligga till grund för resultatredovisningen i årsredovisningen. Uppdraget redovisades till regeringen och verksamheten föreslogs

indelad i fyra grenar varav tre direkt härledda ur Tullverkets övergripande mål. På så sätt skulle det ges bättre möjligheter att följa upp resultatet i förhållande till dessa mål. Även förslag på nya resultatmått redovisades med de nya verksamhetsgrenarna som grund. Den nya verksamhetsindelningen gäller från och med 1997. Under budgetåret 1995/96 har Tullverkets verksamhet liksom tidigare varit indelad i sex verksamhetsgrenar.

Tullverket har fyra mål för verksamheten. Det fjärde målet infördes från och med budgetåret 1997 för att understryka service- och effektivitetsdimensionen i Tullverkets arbete. Verket är en viktig aktör i Sveriges handel med utlandet och därför betonas vikten av en effektiv och serviceinriktad tullhantering med detta mål.

Regeringen har i regleringsbrevet för budgetåret 1997 angivit ett antal verksamhetsmål direkt kopplade till Tullverkets övergripande mål. Dessa verksamhetsmål bör göra det lättare att följa upp verksamheten på ett effektivare sätt än tidigare och att mer utförligt analysera resultatet. Tyngdpunkten för verksamhetsmålen är inom områdena uppbörd och kontroll.

Som särskilt angelägna uppgifter i övrigt har regeringen angivit att verka för en ökad användning och fortsatt utveckling av informationsteknik inom tullverksamheten så att effektiv programvara och modern teknik enligt internationell standard kan användas för att vidareutveckla funktionen med elektroniskt uppgiftslämnande (EDI) mot företag, myndigheter samt olika samarbetsprojekt inom EU. I sammanhanget viktiga uppgifter är datorisering av tullräkningar, elektronisk utlämningsedel m.m.

Regeringen har i regleringsbrevet vidare angivit som angelägna uppgifter att med en utvecklad användning av informationsteknik åstadkomma en fortsatt effektivisering av de interna arbetsprocesserna, att verka för att en enhetlig tolkning av gällande lagar och övriga bestämmelser görs av samtliga tullmyndigheter, att verka för att systemen för transitering av varor får en hög tillförlitlighet samt att på lämpligt sätt biträda Finansdepartementet och Utrikesdepartementet med analys av frågor inom respektive område som behandlas vid möten inom EU:s organ och lämna förslag till svenska ståndpunkter.

Regeringens bedömning

Regeringen gör bedömningen – liksom Riksrevisionsverket (RRV) – att Tullverkets årsredovisning för budgetåret 1995/96 i allt väsentligt är rättvisande. Emellertid saknar årsredovisningen – detta år liksom tidigare – utförliga analyser av de resultat Tullverket uppnått inom olika verksamheter. Även regionernas resultat saknar analyser och kommentarer, vilka – om de funnits – avsevärt hade ökat årsredovisningens informationsvärde. Indelningen av verksamheten i de

sex grenarna gör även resultatredovisningen fragmenterad och svåröverskådlig. Detta sammantaget gör att det för vissa av de uppsatta målen inte är möjligt att avgöra om Tullverkets resultat är godtagbart eller ej.

Detta är otillfredsställande men regeringen konstaterar att Tullverket arbetar för att lösa dessa problem dels med den nya indelningen i verksamhetsgrenar, dels med det nya tidredovisningssystemet LIST som verket börjat använda under 1997.

Vid bedömningen av Tullverkets resultatredovisning bör man ta i beaktande den omfattande förändring av verksamheten som under budgetåret skett genom Sveriges inträde i Europeiska unionen och den därav följande omorganisationen av Tullverket. Vad gäller redovisningen av regionernas resultat avser regeringen att i kommande regleringsbrev ytterligare förtydliga kraven avseende dessa.

Även beträffande narkotikakontrollen vill regeringen återigen peka på behovet av fördjupad analys av resultatet. I regleringsbrevet för 1997 är kraven för redovisning av beslagsstatistiken preciserade – vilket bl.a. innebär en redovisning med beaktande av beslag gjorda av polisen – i syfte att få en mer heltäckande redovisning. I framtiden avser regeringen att i ett ännu bredare perspektiv analysera narkotikasituationen. Med denna analys som bakgrund torde förutsättningarna för Tullverkets resultatredovisning avseende narkotikabeslag avsevärt förbättras. Beslagen av narkotika kan då ses i ljuset av narkotikasituationen som helhet. Narkotikakontrollen skall enligt regleringsbrevet ges högsta prioritet inom tullkontrollen och regeringen konstaterar att antalet beslag har ökat och nu överstiger nivån från tiden före EU-medlemskapet.

Regeringen konstaterar även att beslagen av sprit och andra alkoholdrycker ökat kraftigt de senaste åren. I regleringsbrevet för 1997 har angetts att även detta arbete skall ges hög prioritet och regeringen anser att ansträngningarna skall fortsätta beträffande bekämpning av denna typ av smuggling.

Regeringens bedömning med anledning av revisionens iakttagelser

RRV har i sin revisionsberättelse inte lämnat någon invändning. Regeringen och RRV gör avseende resultatredovisningen likartade bedömningar. I ett mer specifikt fall rörande redovisningen av tullintäkterna menar RRV att Tullverket inte i tillräcklig grad redovisar varför dessa blev lägre än beräknat. RRV pekar även på att det är svårt att följa sambanden mellan övergripande mål, verksamhetsmål, prestationer, kvalitet och resultat.

Trots detta – skall sägas – bedömer RRV Tullverkets resultatredovisning för 1995/96 i allt väsentligt vara rättvisande. Det RRV efterlyser i framtiden är att målfyllelse och analys av resultat redovisas på

ett mer utförligt sätt samt att kvaliteten i slutprestationerna analyseras i större utsträckning.

Regeringen instämmer i enlighet med ovan i RRV:s synpunkter och har erfårit att Generaltullstyrelsen i framtiden kommer att förbättra redovisningen. Från och med 1997 finns goda förutsättningar att ge en mer heltäckande och analyserande redovisning. Detta har även Generaltullstyrelsen påpekat i sitt svar till RRV med anledning av revisionen. När det gäller redovisningen av varför tullintäkterna blev lägre än förväntat menar Generaltullstyrelsen att beräkningen gjordes då förändringar skedde såväl i tulltaxa som av tullsatsen vilket var svårt att förutse effekterna av. Det var även svårt att bedöma vilka förändringar i handelsmönstret EU-medlemskapet skulle medföra.

Regeringens överväganden

Förenklingar

I och med medlemskapet i den Europeiska unionen deltar Sverige i en tullunion med en gemensam yttre gräns och med ett gemensamt regelverk. Fullbordandet av den inre marknaden och den snabba utvecklingen av gemenskapens handelsutbyte med den övriga världen gör det nödvändigt med smidiga tullprocedurer och enkla regler. Inte minst är detta viktigt eftersom stora delar av näringslivet har snabba och säkra leveranser och välutvecklad logistik som ett viktigt konkurrensmedel i sin internationella verksamhet.

Tullverket är därför en viktig aktör i den svenska handeln med utlandet och ett viktigt initiativ togs vid ett möte för de femton medlemsstaternas generaldirektörer i Stockholm i maj 1996. Där antogs på svenskt initiativ den s.k. Stockholmsdeklarationen som innebär att tullmyndigheterna i respektive medlemsland tillsammans skall arbeta för förenklingar av regler och procedurer för att främja handelsutbytet och bidra till ökad tillväxt. Stockholmsdeklarationen har även fått politiskt stöd genom ett beslut av EU:s ministerråd. Därefter har en samlad åtgärdsplan för förenkling av tullagstiftningen antagits av Tullpolicykommittén vilken består av generaldirektörerna för tullverken inom EU:s medlemsstater. Regeringen anser det angeläget att från svenskt håll verka för att intentionerna i Stockholmsdeklarationen fullföljs i det fortsatta arbetet inom EU.

Generaltullstyrelsen har tillsammans med Kommerskollegium och Jordbruksverket även börjat ett arbete för förenklingar av tull-, handels- och jordbrukspolitik inom Sverige – det s.k. Alfredprojektet. I detta arbete drivs projekt om förenklingar av regelkomplexen inom respektive myndighetsområde.

Resultatet av arbetet skall enligt regleringsbrevet avrapporteras vid två tillfällen under 1997. Den förs-

ta rapporten innehåller en genomgång av de områden som hittills behandlats och vad som uppnåtts inom dessa. Regeringen anser det angeläget att detta arbete fortsätter och vill betona vikten av att samråd sker med berörda näringslivsorganisationer även i det fortsatta arbetet.

Sammanfattningsvis krävs således insatser både för att ändra EU:s regelverk och för att ändra det svenska.

Tull 2000

Inom EU har medlemsstaterna enats om ett program – Tull 2000 – för utveckling av tullverksamheten inom unionen. En förutsättning för att den inre marknaden skall fungera på avsett sätt är att det finns väl fungerande tullmyndigheter i EU:s medlemsstater. Tullprocedurer och kontroller måste fungera med beaktande av utrikeshandelns krav på snabbhet och smidighet men samtidigt garantera ett likvärdigt skydd för unionens medborgare och företag. Procedurer och kontroller skall bidra till att skydda gemenskapens och medlemsstaternas ekonomiska intressen samt garantera enhetlighet och konkurrensneutralitet.

För att säkerställa detta innehåller programmet strategiska riktlinjer för tullverksamheten fram till och med år 2000. Sammanfattningsvis kan sägas att syftet är att dessa skall leda till att tullverken inom EU skall fungera som om de vore ett enda tullverk. Tullmyndigheterna inom EU kommer således i allt högre utsträckning att arbeta efter gemensamma riktlinjer som medlemsstaterna enas om.

Bedrägerier

Inom EU har under senare år transitering av framförallt känsligt gods dvs. högbeskattade varor som cigaretter, alkohol och vissa jordbruksprodukter varit föremål för omfattande bedrägerier med allvarliga konsekvenser för gemenskapens och medlemsstaternas intäkter och för konkurrensförhållandena på den inre marknaden.

En allmän uppfattning är att transitering av varor är en förutsättning för den inre marknads funktion och därmed för den europeiska ekonomin som helhet. Inom EU pågår därför ett intensivt arbete för att göra transiteringssystemet säkrare utan att samtidigt begränsa varors rörlighet över gränserna.

En viktig del i reformarbetet är att datorisera transiteringsförfarandet. Därutöver har EU-kommissionen i en handlingsplan föreslagit en rad åtgärder bl.a. för att säkerställa att operatörer och tulladministrationer följer de regler som finns redan i dag samt för att åstadkomma ett flexiblare transiteringssystem där nivån på kontroller och säkerheter anpassas efter

operatörernas tillförlitlighet och de risker som hänger samman med förfarandet.

Reformeringen av transiteringssystemet ställer naturligtvis en del krav på insatser även på nationell nivå. Regeringen anser det viktigt att i det fortsatta arbetet inom EU verka för att förändringarna inte skall behöva medföra några ytterligare administrativa bördor vare sig för företagen eller tullmyndigheterna.

Problemen med bedrägerier med alkohol och tobak är så stora att de påverkar medlemsländernas ekonomiska situation. Bedrägerierna utgör även ett hot mot den inre marknadens funktionssätt samt mot ambitionerna att av hälsoskäl minska konsumtionen av tobak och alkohol.

Mot denna bakgrund har det inom EU inrättats en arbetsgrupp med deltagande av samtliga medlemsländer som syftar till att analysera svagheter i de nuvarande systemen och kontrollordningarna samt att identifiera möjliga förbättringar av dessa system. Förslagen skall utformas med beaktande av tull-, punktskatte- och mervärdesskatteområdena. Arbetsgruppen skall avlämna en rapport under våren 1998.

I sammanhanget kan nämnas att satsningar på bedrägeribekämpning och kontroll på lång sikt är en lönsam investering. Enligt uppgift från Generaltullstyrelsen beräknas medel som satsas inom exempelvis området revision generera en ytterligare uppbörd motsvarande flera gånger den nedlagda kostnaden.

Kvalitetsarbete

Mot bakgrund av vad som sagts ovan om Tullverkets betydelse för den svenska handeln med utlandet och för näringslivets konkurrenskraft är det även väsentligt att Tullverket arbetar med att förbättra kvaliteten i sin verksamhet.

Regeringen har erfarit att en av Tullverket genomförd kvalitetsundersökning avseende tulldeklARATIONER efter hemtagning 1996 visar att andelen felaktiga deklARATIONER uppgår till cirka 50 procent. Huvuddelen av felet torde vara oavsiktliga och utan betydelse för själva uppbörden men måste likväl åtgärdas. Att rätta felaktiga deklARATIONER medför ett merarbete för såväl Tullverket som för importföretagen samtidigt som bl.a. underlaget för uppbörd och utrikeshandelsstatistik blir felaktigt.

Enligt regeringens uppfattning är detta delvis ett informationsproblem. Tullverket bör därför öka sina ansträngningar att få företagen att lämna rätt uppgifter från början.

Detta är även någonting som Tullverket självt uppmärksammat i sin pågående utredning *Info -97* där verket bl.a. undersökt behovet hos näringslivet av information från Tullverket samt hur pass väl Tullverket lyckas tillgodose detta. De fördelar som kan uppnås genom ett målmedvetet kvalitetsarbete i denna riktning är flera. Dels sparas naturligtvis resur-

ser hos såväl Tullverket som företagen, dels bör arbetet ge en bättre säkerhet i hanteringen genom att andelen fel i tulldeklARATIONER minskar. Detta ger bättre förutsättningar för en effektiv och säker uppbörd. Det är också företagets ansvar att lämna korrekta uppgifter till Tullverket något som dessutom ligger i företagets eget intresse. Genom att företagen kvalitetssäkrar det material som de lämnar ifrån sig till Tullverket uppnås således förutsättningar för en riktig klarering och debitering.

Regeringen anser det viktigt att Tullverket arbetar aktivt med att informera företagen vilket i förlängningen bör ge det svenska näringslivet stärkt konkurrenskraft. Tullverket har också en viktig uppgift i att på olika sätt öka företagets kunskaper om det omfattande regelverk som gäller vid import och export bl.a. för att de möjligheter till förenklingar som föreligger skall tas till vara.

Ett sådant aktivt stöd till näringslivet från Tullverkets sida ligger i linje med det nya målet som betonas servicedimensionen i Tullverkets verksamhet och Tullverket som en viktig aktör i den svenska utrikeshandeln. En aktiv information, god service och effektiv kontroll samverkar för höjd kvalitet på avlämnade uppgifter samtidigt som utrikeshandelsföretagens konkurrenskraft stärks. En god service till företagen och en effektiv klarering frigör således resurser inom tullverksamheten som kan användas för exempelvis förbättrad kontroll. En god service blir därigenom en förutsättning för en god kontroll.

I samband med detta kan nämnas det projekt som bedrivs inom Tullverket under namnet RISK-projektet, vilket är ett sätt att i klareringsarbetet fördela tulldeklARATIONER i olika prioritetsgrupper med hjälp av riskanalysmetoder. Enklare ärenden med låg risk kan – då projektet är genomfört – hanteras rutinmässigt varvid resurser frigörs för de mer krävande högprioriterade ärendena vilket ger ett bättre utnyttjande av tulltjänstemännens kompetens och snabbare klarering för den legitima handeln.

Detta är ett steg i rätt riktning och regeringen anser det angeläget att Tullverket fortsätter sina ansträngningar att förbättra kvaliteten i olika delar av sin verksamhet. Det ökade handelsutbytet med omvärlden gör det nödvändigt med högre effektivitet inom tullverksamheten genom rationell och smidig klarering samt effektiv kontroll.

Datorisering

I regleringsbrevet för 1997 gav regeringen Tullverket i uppdrag att inkomma med ett antal rapporter om verkets fortsatta datorisering, kostnader för drift och investeringar, hur insatta resurser bidrar till att effektivisera verksamheten samt nya möjligheter att utveckla tulldatasystemet (TDS) så att ytterligare effektivitetsvinster kan uppnås såväl inom Tullverket som inom anslutna företag.

Sverige ligger jämfört med många andra EU-länder långt fram inom datoriseringen av tullverksamheten. Arbetet med ytterligare förenklingar av regelverk, smidigare tullprocedurer och automatiserade rutiner för en rationellare och effektivare hantering tydliggör behovet av en fortsatt IT-utveckling. Detta accentueras av att näringslivet kräver snabb handläggning av klareringsärenden, ökande krav på ett snabbt utbyte av information med EU:s institutioner, ökande interaktivitet mellan myndigheter i Sverige samt en ökad intern efterfrågan av olika datatjänster inom Tullverket.

I sina rapporter redogör Tullverket för den fortsatta IT-utvecklingen, vilka effekter detta får på sakverksamheten, utvecklingspotential, problem och möjligheter som utvecklingen medför samt vad detta kräver för resurser. Verket anger att genomförandet av RISK-projektet kommer att ta stora resurser i anspråk under 1997 och 1998. Även en fortsatt anpassning av tulldatasystemet till EU:s system kommer att ske liksom vidareutveckling av vissa EDI-funktioner (elektroniskt utbyte av information). Tullverket står inför fler större utvecklingsuppgifter inom dataområdet den närmaste framtiden. Exempel på detta är utöver det tidigare nämnda RISK-projektet åtgärder för att hantera de förändringar som krävs i datasystemen inför sekelskiftet, datoriseringen av det gemensamma transiteringsförfarandet samt förberedelser för ett eventuellt införande av den gemensamma valutan euro.

Tullverket anger att prioriteringen beträffande EDI-funktionerna innebär att i första hand förbättra prestanda för redan befintliga funktioner och i andra hand att införa nya funktioner. Regeringen vill i sammanhanget peka på vikten av att näringslivet erbjuds de möjligheter som finns att rationellt och effektivt få tillgång till såväl EDI-funktioner med hög prestanda som nya funktioner. Regeringen förutsätter i detta sammanhang att Tullverket gör de nödvändiga prioriteringarna så att de anslutna företagen kan erbjudas exempelvis papperslös debitering (elektroniska tullräkningar). Tullverket påpekar i sina rapporter att denna funktion tillsammans med vissa andra EDI-funktioner kommer att avgiftsbeläggas.

Tullverkets rapporter har remitterats till Sveriges Industriförbund, Transportindustriförbundet samt Grossistförbundet Svensk Handel. Sammanfattningsvis är man positiv till att Generaltullstyrelsen inlett en dialog med näringslivet om datoriseringsfrågorna men anför samtidigt en rad kritiska synpunkter bl.a. på att Tullverket planerar avgiftsbelägga grundläggande EDI-funktioner samt att flera av de i klarensprocedurerna ingående momenten inte datoriserats och därför inte inneburit någon nämnvärd rationalisering. Man berör även EU:s tulltaxa och menar att företagen alltsedan medlemskapet i EU haft betydande problem att få uppdaterad information om införselavgifter. Den pappersbaserade tull-

taxan är ofta inaktuell när den når företagen. Remissinstanserna efterlyser därför tillgång till en aktuell tulltaxa.

Regeringen anser att det är ett nationellt intresse att underlätta övergången till och utnyttjandet av modern informationsteknologi. Att ta betalt för tjänster som tillhör verkets grundläggande uppgifter och som dessutom bidrar till en rationalisering av verksamheten inom Tullverket är därför inte lämpligt. En övergång till en teknik från en annan kan inte heller vara skäl till att avgiftsbelägga tjänster.

Mot bakgrund av detta är det väsentligt att Tullverket skyndsamt utvecklar tulldatasystemet så att det omfattar alla manuella pappersrutiner. Först när detta är genomfört kan hela effektiviseringspotentialen av en datoriserad tullhantering tas till vara.

Verket behandlar även i sina rapporter EU:s tulltaxa – TARIC. För att underlätta för företagen i detta hänseende är det viktigt att Tullverket även tillhandahåller aktuell information om tulltaxa och att informationen är direkt åtkomlig för företagen via datasystem. Även denna information bör tillhandahållas utan kostnad för företagen.

I sammanhanget bör också nämnas att den pågående utvärderingen av Tullverkets dimensionering och organisation som nämndes inledningsvis också kommer att beakta IT-utvecklingens betydelse för Tullverkets verksamhet. Tullverket har tidigare även gjort en omfattande utredning inom IT-området som resulterat i en IT-plan för verksamheten. Enligt denna skall verket genomföra en modernisering av den tekniska plattformen i enlighet med internationell standard. Detta är således en stor satsning som görs bl.a. för att ytterligare vidareutveckla systemen inför anpassningen till de system och rutiner som gäller och kommer att gälla inom EU.

Tullverkets resurser

Många av de frågor som behandlats här har resursmässiga kopplingar. Som nämndes tidigare drogs anslaget ned med sammanlagt 288 miljoner kronor under budgetåren 1995/96 och 1997. Anledningen var de minskade arbetsvolymerna som Tullverket ställdes inför i och med EU-inträdet.

Frågan om Tullverkets dimensionering och organisation är för närvarande – tillsammans med frågan om omorganisationens effekter på kontrollverksamheten och tullverksamheten i övrigt – föremål för en utvärdering i enlighet med skatteutskottets betänkande 1994/95:SkU23.

Utvärderingen skall således bl.a. behandla om Tullverket dimensionerades rätt sett i ljuset av medlemskapet i EU. Mot bakgrund av detta ser regeringen ingen anledning att föregå resultatet av utvärderingen. I Tullverkets anslag har dock även beräknats medel för att kunna sända en tulltjänsteman till EU:s organ för bekämpande av bedrägerier – UCLAF. Re-

geringen anser detta vara av värde bl.a. för bekämpande av alkoholsmuggling och de tilltagande bedrägerierna med transporter av andra högbeskattade varor som omnämnts ovan.

Riksdagens revisorer har genomfört en granskning av Tullverkets omorganisation och många av de frågor som berörs i den rapport som revisorerna överlämnat till regeringen kommer att belysas i nämnda utvärdering.

Tullverket har sedan lång tid sammanställt primäruppgifter för den svenska utrikeshandelsstatistiken med hjälp av de dokument som upprättas vid klareringen av gods. När det gäller handeln med länder inom EU används inte detta förfarande eftersom ingen klarering sker och inga tullhandlingar upprättas. I stället gör Tullverket en särskild statistikinsamling som vidarebefordras till Statistiska Centralbyrån (SCB), som i sin tur vidarebefordrar dessa till EU:s statistikkontor, Eurostat. I dagsläget innebär detta således ett merarbete för Tullverket. Särskilda medel för insamlandet av statistik avseende handeln med EU-länder har ej tillförts Tullverket.

Regeringen har tidigare ansett att huvudansvaret för Intrastat bör ligga på SCB, och att dagens arbetsfördelning mellan Tullverket och SCB är tillfällig i avvaktan på att ett nytt system för EU:s internhandelsstatistik – tidigare benämnt Intrastat II – skall tas i bruk. Regeringen har emellertid erfarit att införandet av Intrastat II blivit försenat och att någon tidplan för detta arbete inte finns. Även överväganden om ett eventuellt gemensamt system för mervärdesskatt inom EU är försenade.

Med anledning av detta samt mot bakgrund av att SCB är ansvarig myndighet i Sverige för insamlandet av statistik, förvaltar regelverket på området och handhar kontakterna med Eurostat anser regeringen att ansvaret för Intrastathanteringen skall övergå till SCB från och med 1999.

Slutsatser

Tullverket är en viktig aktör i det svenska handelsutbytet med utlandet och har därför en central roll att spela i den fortsatta utvecklingen. Regeringen anser det vara av stor vikt att Tullverket i sin verksamhet fortsätter att arbeta med förenklingar av regelverk och för smidiga men effektiva tullprocedurer. Ett viktigt verktyg för detta är datoriseringen.

Tullverket måste även fortsätta sitt arbete att nå en högre kvalitet i alla delar av sin verksamhet. Ett led i detta är att förbättra informationen till näringslivet vad gäller tullfrågor samt att utveckla nya arbetsmetoder för att uppnå en effektiv och rationell tullhantering. Syftet med detta är tvådelat. Dels är Tullverket en viktig aktör i den svenska handeln med utlandet och därmed påverkar de svenska företagens konkurrenskraft, dels kommer en effektiv tullhantering – ett exempel på detta är RISK-projektet – att frigöra resurser att kunna fördelas till andra viktiga delar såsom Tullverkets kontrollverksamhet.

Regeringen anser det således av stor vikt att Tullverket arbetar med information till näringslivet för att få in nödvändiga uppgifter av *rätt kvalitet, i rätt tid* vilket ger förutsättningar för en *effektiv och säker uppbörd*. För kontrollverksamheten gäller dessutom att Tullverket även här kontinuerligt måste arbeta med att utveckla nya effektiva arbetsmetoder.

Regeringen har beräknat anslaget för år 1998 till 1 036 369 000 kronor. I beräkningen har hänsyn tagits till en minskning av anslaget med 4 730 000 kronor genom besparingen redovisad i 1996 års ekonomiska vårproposition. Beräkningen inkluderar även en utifrån denna nivå gjord ökning av anslaget med 400 000 kronor för att Tullverket skall kunna sända en tjänsteman till EU:s organ för bekämpande av bedrägerier – UCLAF. Anslaget för 1999 har beräknats till 1 069 886 000 kronor och för 2000 till 1 098 658 000 kronor. De mål för Tullverkets verksamhet som gäller för 1997 skall även gälla 1998.